

Komentar Evandjelja: Radost koja mijenja svijet

Evandjelje IV. Vazmene nedjelje
(ciklus B) i komentar.

Evandjelje Iv 10, 11-18

U ono vrijeme: Reče Isus:

»Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce. Najamnik – koji nije pastir i nije vlasnik ovaca – kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni: najamnik je i nije mu do ovaca. Ja sam pastir dobri i poznajem svoje i mene poznaju moje, kao što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i

život svoj polažem za ovce. Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog ovčinjaka. I njih treba da dovedem i glas će moj čuti i bit će jedno stado, jedan pastir. Zbog toga me i ljubi Otac što polažem život svoj da ga opet uzmem. Nitko mi ga ne oduzima, nego ja ga sam od sebe polažem. Vlast imam položiti ga, vlast imam opet uzeti ga. Tu zapovijed primih od Oca svoga.«

Komentar

Slika dobrog pastira bila je dobro poznata Isusovim slušateljima. U Starom zavjetu Mojsije i David, prije nego što ih je Bog izabrao za pastire svog naroda, bili su pastiri stada. Kasnije, tijekom progonstva, Ezekiel je o samom Bogu govorio kao o pastiru svoga naroda: „kao što pastir čuva svoje stado (...), tako ću i ja

čuvati svoje ovce. Okupit ću ih sa svih mjesta gdje su bili raspršeni u oblačan dan “(usp. Ez 34,12).

Isus objavljuje da je došao taj dan.

Predstavlja se kao Dobri pastir.

On je Bog koji je stvorio čovjeka i koji bdije nad ljudima, koji ih okuplja u obitelj, obitelj Božje djece i hrani ih vlastitim tijelom, kako bi mogli imati vječni život.

U ovom govoru dobrog pastira, Isus Krist nam govori kakav je, ali i kamo nas želi odvesti. Želi postati dobri pastiri u našem svakodnevnom životu.

Isus govori tri stvari o pravom pastiru: život svoj polaže za ovce; on ih zna i one njega; i izlazi po njih tako da žive u istom krdu, u istoj obitelji [1].

Prije svega, pastir polaže život za svoje ovce.

Otajstvo Križa je u središtu života Isusa Krista.

Krist se lišava svog ranga, svoje božanske slave, oblači našu odjeću - haljinu čovječanstva, boli, patnje, usamljenosti, napuštenosti, sličan u svemu nama, osim u grijehu - ponizi se do smrti na Križu i tako se predao svakome od nas.

I u svakoj Euharistiji susrećemo Njega, Krista Dobrog Pastira. Potpuno je prisutan, uzima nas među svoje ranjene ruke, blagoslivlja nas, podiže, uzima opet, daje nam sebe kao hranu.

I On to čini za nas, da dotakne dubine naše ljudske stvarnosti, da iskusi cijelo naše postojanje i izliječi ga.

U svakoj Euharistiji daje nam svoje Tijelo koje je dano, svoju Krv koja je prolivena. Daje nam tu snagu svog predanja do kraja. Euharistija ne završava zajedništvom. Želi da živimo Euharistijski svaki dan, s novim srcem: da život dajemo za druge.

Drugo, pastir poznaje ovce, a ovce njega.

Ali znanje o Isusu Kristu nije formalno znanje. Odnos koji želi imati s nama nije rutinski, bezlični, suhi odnos. To je ljubavna veza. To je znanje iz srca.

Isus Krist nas poznaje: nosi nas u svom srcu. Ranjeno srce, probodeno ljubavlju. Tu nam viče: „ne skrivaj se, priđi mi, ne umaraj se, dodirni me, volim te.”

I dok mu se približavamo, dok ulazimo u njegovo srce, On nam daje

svoje, tako da možemo osjećati njegovim srcem.

Od nas traži da i mi volimo poput njega, da poznajemo druge poput njega: iz srca. U Euharistiji nam daje svoje tijelo kako bismo mogli voljeti iz njegova srca.

Napokon, pastor traži jedinstvo.

Krist nije umro za nekolicinu, umro je za sve ljude svih vremena.

Stalno ih traži svaki dan i treba nas. Usred naših života, naših ulica i trgova, naših poslova i odmora, naših obitelji i prijatelja, naše boli i bolesti, naših uspjeha i neuspjeha, naših dolazaka i odlazaka, gdje živimo: živimo iz srca Isusa Krista.

U svakoj nas Euharistiji smješta u svoje svećeničko srce kako bismo mogli učiniti njegovu pohvalu, zahvalnost, odštetu i molbu. Daje nam univerzalno, katoličko srce.

Dobri pastir daje život, zna iz srca,
traži jedinstvo.

Takav je Isus Krist i takav želi da
takvi i mi budemo. Samo na taj način
doživljavamo istinsku slobodu.
Slobodu djece Božje, slobodu Isusa
Krista, slobodu velikodušnog
darivanja sebe.

Isus Krist, radostan, mijenja svijet
svojom predanošću.

Mi, u njegovoj predanosti, imamo
radost koja mijenja svijet.

[1] Usp. Benedikt XVI., Homilija na
svetoj Misi za svećeničko ređenje, 7.
svibnja 2006.

Luis Cruz // Photo:

hr-hr/gospel/evangelio-domingo-cuarta-
semana-pascua-ciclo-b/ (11.03.2026.)